

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

Quæstio III. Quid Juris sit, si Superior petitam facultatem injustè neget?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

ninch n. 112. Palao l.c. n. 6. Lugo n. 236. Dicast. n. 330. multò minus tenetur superior permittere pœnitenti, ut ipse sibi pro suo arbitrio possit eligere confessarium pro absolutione à reservatis; sed potest alium Sacerdotem certum, unum vel plures ad hoc deputare; idque subinde expedire, ut fiat, habetur in nostris *Ord. Gen. cap. 6. n. 3.* & quandoque debere fieri docet Dicast. cit. n. 330.

355. Omnes tamen alii ex citt. monent, ratò hanc mutationem expedire, si ille, qui petit, sit Confessarius ordinarius, vel alius idoneus Sacerdos. Ratio Palai est: Tum quia pœnitens à designato fortè non minùs, quàm ab ipso superiore abhorrebit. Tum quia communiter ex tali mutatione oriuntur graves querelæ; cum petens credat, & agrè ferat, se haberi à superiore pro suspecto, vel pro minùs idoneo. Imò Lugo rectè ait, si Confessarius, per quem facultas petitur, sit idoneus, non debere alium deputari; ne cogatur pœnitens idem peccatum bis confiteri, aut duobus manifestare. Accedit, quod Clemens VIII. pro Regularibus statuit, ut Confessariis ordinariis, qui à non reservatis absolvere solent, committatur potestas absolvendi à reservatis, quando casus occurrerit.

Superest ultima pars propositæ Controversiæ, videlicet

QUÆSTIO III

Quid Furis sit, si superior pœnitentiam facultatem injustè neget?

356. **E**X dictis sup. n. 72. constat, quòd pœnitens possit hinc per Confel-

farium ordinarium absolvi directè à non reservatis, & indirectè à reservatis, sive jam illa sola, ut potest; sive unacum illis etiam ista confiteatur; vel quòd possit omisà penitus confessione communicare aut celebrare, si necessitas aliqua urgeat, elicità tamen priùs perfectà contritione; donec tandem superior ab injusta desistat negatione, vel alius major defectum minoris suppleat, facultatè que concedat. Insuper autem

357. Affirmant multi, tam quoad Seculares, quàm quoad Regulares indiscriminatim, quòd si Superior, quando tenetur concedere, neget facultatem pœnitenti pio & docto Confessario, & necessitas instet communicandi, vitandi infamiam &c. possit iste nihilominus pœnitentem absolvere à reservatis, & quidem directè, ac absque omni onere se illi vel alteri superiori sistendi. Hos inter est Henriq. l. 3. de pœnit. cap. 13. n. 6. & cap. 15. n. 6. Rodriq. tom. 1. sum. cap. 55. n. 10. Sylv. Tollet. & plures alii relati à Laym. l. 5. tr. 6. cap. 13. n. 3. qui censet hoc esse probabile, & à Dian. p. 3. tr. 4. Res. 29. qui & ipse ait, id esse probabile & bene notandum. Fateatur quoque Dicast. l. c. n. 338. non esse improbabile, & n. 335. dissolvit Lugonis argumenta contraria. vide eundem *Disp. 10. n. 181.* Fusè autem & multis argumentis probat Fagund. cit. n. 17. v. *secunda.* Potissimum est, quòd pro tunc major Superior, vel saltem ipse Pontifex suppleat defectum minorum superiorum; & facultatem ab iis injustè negatam ipse concedat. Hanc autem esse mentem Ecclesiæ atque Pontificis colligi potest etiam ex eo, quòd à Trid.

à Trid. *sess. 14. cap. 7.* omnibus superiori-
bus, & à Clemente VIII. speciàtim supe-
rioribus Regularibus fuerit potestas quo-
ad reservationes valde restricta, ne fiant
ad destructionem, sed ad aedificationem,
& bonum subditorum &c. ut *sup. visum*
est; atqui reservatio jam tenderet ad de-
structionem, si, superiore minore injustè
negante facultatem petitam, non provi-
deret, nec providisset superior major, &
ipsum Jus.

358. Sed alii distinguunt, & quoad se-
culares admittunt prædictam sententiam
esse quidem omninò probabilem; contra-
riam tamen & negativam quoad illos esse
communem, probabiliorem, & tenen-
dam, ut ait Fagund. *cit. v. secunda. in fine.*
Lugo *de pœnit. Diss. 20. n. 40.* Suar. & alii
apud Laym. *l. c.* Neque enim satis certa
est illa majoris superioris voluntas, aut
Juris communis dispositio; cum nulla
sit ejus necessitas, quia pœnitens potest
tunc vel sine absolutione communicare,
celebrare &c. vel per ordinarium Con-
fessarium absolvi indirectè à reservatis, ut
dixi.

359. Nihilominus tamen si quis in pra-
xi sequi priorem sententiam velit, est tu-
rus, & extra periculum invalidæ absolu-
tionis, quia quodcumque probabile est,
Confessarium in peccata & pœnitentem
habere Jurisdictionem, tunc Ecclesia eam
illi confert, & certò illam habet. Tamb.
de confess. l. 3. cap. 7. §. 1. n. 1. ex com. sup.
n. 53. in fine. atqui juxta omnes proba-
bile est, Confessarium in proposita Quæ-
stione & casu habere Jurisdictionem in
reservata; ergo certò illam habet, tu-
tòque & ille ab iis absolvit, & pœnitens

R. P. Stoer. Trib. Pœnit. Lib. II.

absolvitur non tantum indirectè, sed direc-
tè, & sine onere ulterius coram superio-
re aliquo comparendi. Miror proinde,
quòd Dicastillo immemor hujus princi-
pii, ab ipso etiam *Diss. 10. n. 193.* traditi,
& fusè propugnati, communitèrque
recepti, putet minus tutum id esse, di-
câtque hîc *Diss. 11. n. 339.* non esse ne-
cesse, ad hæc *minus tuta* confugere. Ad-
huc ergo rectè monebat Diana, senten-
tiam affirmativam esse bene notandam.
Quidquid autem de hoc sit quoad secu-
lares.

360. Ad Regulares quod spectat,
dixi jam *sup. n. 47. in fine*, & res est ex-
tra omnem controversiam, quia Clemens
VIII. suum Decretum de casibus reser-
vatis, *An. 1593. 26. Maji* editum ita decla-
ravit, & Paulus V. apud Naldum (ut
Dicastillo *cit. Diss. 10. n. 184.* refert) de-
cidit; denique Urbanus VIII. 1624. 26.
Octob. iterum innovavit, declaravit, &
publicavit, Confessarios pro Regulari-
bus deputatos posse eosdem à reservatis
absolvere, si superior petitam facultatem
neget. Decreta ista cum declarationibus
habentur *tom. 4. Bullarii novi* inter Bul-
las Urbani VIII. *n. 28.* ab aliis, fortè jux-
ta aliam antiquiorem editionem, dicitur
esse *n. 26.* Verba decisionis & declara-
tionis, Decreto Clementino de casibus
reservatis adjunctæ, sunt hæc: *Sanctitas*
sua deinceps declaravit, & declarat, ut si
hujusmodi Regularium Confessariis, casus
alicujus reservati facultatem petentibus, su-
perior dare no'uerit, possint nihilominus
Confessariis illà vice pœnitentes Regulares,
etiam non obtenta à superiore facultate ab-
solvere. In ipso autem Decreto habe-

Dd

111

tur inserta clausula derogatoria amplissima: *Non obstantibus* Constitutionibus Apostolicis, cujusvis etiam generalis Concilii Decretis, Consuetudinibus inmemorabilis temporis, generalium aut provincialium Capitulorum statutis, à Pontifice etiam confirmatis, privilegiis, indultis &c. quorumcunque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, ceterisque in contrarium facientibus quibuscunque.

361. Et quòd vi hujus Declarationis Confessarius Regularium, à superiore ad eos à non reservatis absolvendos deputatus, adeoque ordinarius (de his enim tantum loquitur Decretum, & intelligitur Declaratio, non item de aliis, etsi etiam idoneis) possit absolvere Regularem penitentem à casibus reservatis, directè, & sine onere illi vel alteri superiori se sistendi, illà vice, quâ Confessarius iste petat facultatem sibi pro aliquo concedi, & superior neget, docet expressè relatis verbis formalibus Pontificiæ Declarationis atque Decisionis Tambur. *de casib. reserv. cap. 8. §. 2. n. 9. 40. §. 43.* Dicast. *de penit. Disp. 10. n. 184. & Disp. 11. n. 339.* Pellizarius *tom. 2. tr. 8. cap. 2. n. 60.* Dian. *p. 3. tr. 2. Resol. 126.* Gobat *tr. 7. n. 205.* Busenbaum *l. 6. tr. 6. cap. 2. dub. 4. n. 4.* & Quintanaduennas, qui apud Busenb. *l. c.* ait, non esse dubium ea dè re; Bordonus, Alphonfus à Leone, cum aliis apud ipsos. Sic & Lugo *cit. Disp. 20. n. 40.* etsi cum Suar. & aliis generatim neget, aliquem posse petita & non obtenta facultate validè ab eo, qui ceteroqui Jurisdictionem non habet, absolvi; expressè ta-

men ob allatam Declarationem addit, se id non velle intelligi de casu illo particulari & particularibus personis, in Declaratione contentis; quam etiam verbatim refert.

362. Observandum autem est circa eandem Declarationem cum cit. DD. I. Etsi in Declaratione dicatur simpliciter, *si petenti hujusmodi Confessario dare noverit &c.* debet id tamen intelligi juxta id, quod jam antè in ipso Decreto Clementino expressum fuerat, nimirum quando casus occurrerit, in quo ipse inprimis Confessarius judicaverit facultatem debere concedi. Cùmque Confessarii ordinarii Regularium juxta idem Decretum debeant esse viri docti, prudentes, & charitate præditi, credendum est, eos non facilè judicatuos, esse concedendam facultatem, nisi quando juxta DD. placita, & dicta *suprà*, possunt prudenter ita judicare. Unde clarum est, quòd hinc nullum oriatur periculum enervandi vim Reservationis. Quando autem Confessarius potest prudenter judicare, facultatem esse concedendam (sicuti semper potest, cùm rationabiliter nullum timet penitentis aut aliorum damnum, vel non adsunt cetera omnia requisita, vel universim, cùm adest casus ex illis, in quibus superior tenetur concedere facultatem) tunc etiam tenetur ita judicare. Tamb. *l. c. n. 37.* vide *suprà* *n. 74. cit.*

363. II. Dicitur, quòd Confessarius à reservatis possit absolvere *illa vice*, quâ scilicet ille judicavit facultatem esse concedendam, & petiit, sed superior negavit. Unde si sapiùs pro diversis temporibus

poribus & casibus id eveniat, tunc sæpius potest petiri & non obtentâ facultate absolvere pœnitentes Regulares à reservatis; & toties quoties. Tamb. Dicast. Dian. Pellizarius *ll. cc.* & alii. Acquirat ergo per hoc Confessarius potestatem absolvendi à reservatis, non stabilem & habitualem, sed tantùm actua-lem pro qualibet vice, & cum qualibet transeuntem.

364. III. Confessarius potest dicto modo absolvere à reservatis pœnitentem regularem, etiamsi non urgeat ulla necessitas communicandi, celebrandi, vel periculum infamiae. Pellizar. *l. c.* quia verba Declarationis loquuntur generaliter, & independenter à tali necessitate & periculo. Quoad Seculares autem habet affirmativa sententia, pro illis *sup. n. 357.*

relata, tantùm locum, si necessitas vel periculum instet. Unde etiam quoad hoc est inter illos & Regulares magna differentia.

365. Atque ita hæc Propositio; *Confessarius ordinarius petita, sed non obtentâ facultate, merito tamen dandâ, non potest absolvere à reservatis;* est quoad Seculares loquendo communior quidem & probabilior; sed ita, ut contraria quoque affirmativa omnium Judicio sit probabilis, & propterea etiam æquetuta; quoad Regulares autem est aperte contra authenticam Declarationem & Decisionem Pontificum, unanímamque DD. Societatis de eadem Decisione scribentium consensum.

**

*

Omnia ad majorem DEI Gloriam.

Dd z

AMI-